

Daylighting Euridice Zaituna Kala 05.02-28.06.26

*maar het is het water dat spreekt
mais c'est l'eau qui parle*

NL

La Loge
Kluisstraat 86
B-1050 Brussel

« 2026

Beschaving is voor groepen wat intelligentie is voor individuen.
Het is een manier om individuele intelligentie samen te brengen
om groepen aan hun omgeving aan te passen.

Beschaving kan, net als intelligentie, haar aanpassingsfunctie effectief en adequaat
vervullen, of falen. Als de beschaving faalt en ze de mens niet ten dienste kan zijn,
dan is ze gedoemd om te verdwijnen tenzij interne of externe krachten
het overnemen van de eendracht. »

- *Aardezaad: het boek van de levenden.* In Octavia Butler, *De Zaaier*

In haar werk onderzoekt Euridice Zaituna Kala de culturele metamorfosen en de lagen van het verleden, evenals de manipulaties ervan en het zich opnieuw toe-eigenen ervan. Door het visuele vocabularium van de archieven weer te geven laat de kunstenaar de blinde vlekken en de vormen van subjectiviteit zien en maakt ze tegelijkertijd degene die ze onzichtbaar hebben gemaakt tastbaar. Ze stelt vragen bij het zich toe-eigenen van de lichamen die werden gekoloniseerd door hun afbeelding, niet om zich meester te maken van hun verhalen, maar om hun aanwezigheid opnieuw te bevestigen. Haar kunst is gebaseerd op onderzoek en ontvouwt zich via veel verschillende vormen.

Deze tentoonstelling is de eerste voorstelling van de kunstenaar in Brussel, in samenwerking met het kunstencentrum La Criée in Rennes (Frankrijk), waar het project vorig jaar te zien was. Ze sluit aan bij een ruimer traject dat in de herfst 2026 wordt voortgezet in de Kunsthalle van Münster. De lange looptijd van de tentoonstelling wordt gezien als een werkperiode die het mogelijk maakt om het onderzoek uit te breiden naar een aantal stille, menselijke en niet-menselijke verhalen die Brussel doorkruisen.

Daylighting: maar het is het water dat spreekt / mais c'est l'eau qui parle brengt verschillende verhalen, periodes en gebieden met elkaar in verband. De tentoonstelling verbindt New York met Rennes, Maisons-Alfort, Maputo, La Réunion, en ook Brussel. Euridice Zaituna Kala mengt er inheemse stemmen door, de dekolonisatiestrijd en de herinneringen van de generaties van haar eigen familie, verrijkt door de meervoudigheid van haar identiteiten. Het weefsel van die verhalen brengt continuïteiten aan het licht tussen het water, de natuur en de menselijke verhalen in ondoorzichtige historische periodes, evenals het natuurlijke en oude geheugen van hun geografieën. Die elementen ontvouwen zich in rizomen en onderzoeken de dominante visies, vooral die van de stad, die is gebaseerd op groei en koloniaal erfgoed. Aan de oorsprong van *Daylighting* bevinden zich processen van instrumentalisatie, controle en langzaam geweld waarop ruimten van verzet een antwoord bieden. Die uitdagingen vinden we terug in verschillende van onze tentoonstellingen, onder andere in de meest recente met Inas Halabi. De reflecties rond ancestraliteit, ecologie en landschap als « levend archief » zijn zo een voortzetting van de oproep tot een vermenging van alle relaties met anderen, mensen en niet-mensen, en tot het recht op zelfbeschikking.

In 2023, na haar werk rond het archief, legde Euridice zich tijdens haar residentie in New York toe op de intrinsieke banden tussen water en architectuur. Door haar onderzoek over de topografie en de geschiedenis van de Amerikaanse stad, historisch gekenmerkt door de Lenape, een inheems volk van jagers-verzamelaars die voor de komst van de Europeanen op « het eiland met de vele heuvels » (Manhatta) woonden, vestigde ze de aandacht op de machtsrelaties die een erfenis zijn van de fysieke, ruimtelijke en temporele greep van de kolonisatie, en ook op het verbergen van de waterbronnen waarop de bouw van de stad rust. Ze werkte ter plaatse samen met verenigingen die zich bezighouden met op het klimaat gebaseerde stedenbouw en die haar bij het begrip « *Daylighting* » brachten: een term die, in deze context, verwijst naar het milieuvoordeel van het systemische blootleggen van waterbronnen. Omgekeerd leiden overdekte plaatsen tot vervuilingen en bodemvervormingen die nefast zijn voor een volledig ecosysteem. Zo vertelt *Cartographie under_grounds, revelations in de ingang* het verhaal van de miskende voorouderlijke geschiedenis en de evolutie van de topografie van New York die geleidelijk bepaalde subjectiviteiten onzichtbaar heeft gemaakt. Op

basis van een iconografie die is gemaakt in samenwerking met AI is het resultaat een vermenging van een nog romantische kijk op de Lenape – gedragen door teksten over de inheemse volkeren die zijn teruggevonden in sommige vormen van publieke en private architecturen van de stad – en de transfertechnieken, schilderkunst en kleuring ontwikkeld door Euridice.

Met *Nuit Américaine (Amerikaanse Nacht)*, waarvan de titel verwijst naar de filmtechniek die gebruikmaakt van inversie om bij daglicht nachtbeelden te maken, laat Euridice de keerzijde zien van een stedelijke ruimte die op basis van controle en het onzichtbaar maken van lichamen is gebouwd. Ze opent ook onze blik voor een andere soort cartografie door er de blootlegging van het water in op te nemen.

Parallel daarmee (**in de driehoek**) focust *Architecture, Thin, dreams (Architectuur, fijn, dromen)* op de dromen en ontwikkelingen in Manhattan, het optrekken van steeds luxueuzere wolkenkrabbers, de verticaliteit van een vloeibare architectuur die tegenover de sociale woningenprojecten in en rond de stad staat, vooral bewoond door Afro-Amerikaanse en Latijns-Amerikaanse bevolkingsgroepen. In die wijken die lijden onder zware overstromingen wordt de spanning tussen het stijgende water en de hoogte van de gebouwen steeds groter.

De foto's die aan de basis liggen van deze werken die op glas zijn overgebracht zijn bewerkt in hun materiële, abstracte en niet-realistische potentieel om schaalverhoudingen en manieren van waarneming te onderzoeken. Euridice volgde een opleiding fotografie en gebruikt die technieken nu om te onderzoeken wat het beeld doet ontstaan. Zo brengen de werken een parallel tot stand tussen de realiteit waaruit ze afkomstig zijn en de onzichtbare delen van de stedelijke ruimten, evenals van de onvolledige verhalen die erdoor lopen.

In de tempel bestaat *Eutrophê* – van het Griekse 'rivierbouw' – uit verschillende glaspanelen gemarkeerd met teksten, planten, schilderijen en beelden via transfer, gemaakt in Rennes en La Réunion. De vorm ontvouwt zich als een accordeon, zoals een golf, en suggereert het vergankelijke en een zekere kwetsbaarheid, die hier wordt versterkt door het centrale materiaal, glas, dat een fysieke relatie heeft met wat wordt afgebeeld. Het werk werd speciaal gemaakt voor de tentoonstelling in Rennes en verwijst naar het fenomeen van de eutrofiëring en naar de rivier La Vilaine, die vroeger werd overdekt omdat hij ongezond werd geacht vanwege de menselijke activiteiten ernaast. Vandaag brengen de projecten om rivieren opnieuw het daglicht te laten zien en de bijbehorende milieu-initiatieven weer leven in ecosystemen die tot dan toe waren verdwenen. Op het kunstwerk laten enkele paarsgekleurde beelden onder andere een opgezet dier en een schoen in een boom zien, allemaal symptomatische figuren voor het zeldzaam worden van soorten of tekenen van de gevolgen van die ingrijpende antropogene veranderingen. In de negentiende eeuw was Brussel niet vrij van 'saneringswerken'. Er werden grote inrichtingswerken uitgevoerd, zoals de overdekking van de Zenne, ten koste van een aantal natuurgebieden. Het verdwijnen van bestaande groene zones, de wijzigingen van het reliëf en van landelijke gebieden en de ingrijpende veranderingen van de omgevingen door ongeschikte aanplantingen zijn enkele van de gevolgen daarvan. Recenter hebben archeologische opgravingen op de plaats van de vroegere Parking 58 middeleeuwse verfplanten rond de oude rivierbedding aan het licht gebracht.

Eutrophê, een werk dat in beweging wordt gezet door een motor, is zowel een archief van dat verleden als een back-upruimte voor informatie. Zo zijn oude zaden van inheemse soorten die Euridice verzamelde bij Thao Ngo – een boomkweekster die ze ontmoette in Rennes en die werkt rond de bescherming van wilde planten in de zogeheten Grand Ouest regio van Frankrijk – in glazen bellen gevat; ze symboliseren de ouderdom en de continuïteit van het levende.

De magistrale golf vermengt visuele en materiële fragmenten en verwijst door haar beweging ook naar de verplaatsing van lichamen door het water. Dit element, een drager van verhalen, waarrond de titel draait, neemt een speciale plaats in het werk van Euridice in, die schrijft: 'Ik zie water als een element waar zwarte mensen samen kunnen nadenken over hun ervaring met negritude, voor ze terugkeren naar hun landen waar de problematieken specifiek worden. In het water vindt er iets gemeenschappelijks plaats.'^{*} Voor Euridice is het water van de zeeën, de stromen en de rivieren een spiegel van de geschiedenis van de mensen die in de gebieden wonen en er vorm aan geven. Het geluid, samengesteld uit vogelgeluiden dat de sculptuur discreet begeleidt, vormt een inleiding tot het werk *Le trou noir (Het zwarte gat)* (tweede verdieping), dat handelt over deze lichamen en deze tijden en ruimtes met elkaar verbindt.

De tentoonstelling loopt door op de **eerste verdieping**. In de driehoek nodigt het werk van geblazen glas, *L'Oreille du Peuple (Het oor van het volk)*, uit tot luisteren. Daar weerklinken de woorden van Thao Ngo over het werk dat ze in Frankrijk uitvoert om de kennis rond wilde planten over te brengen en zo de bermen en de biodiversiteit te beschermen. Parallel daarmee zijn verschillende werken uit de reeks *Squirrel, nuts, plants, fire (Eekhoorn, noten, planten, vuur)* als een zaaibed over de muren verspreid. Sommige verwijzen naar de botanische platen die te zien zijn in oude werken over Manhattan, andere laten zuiver picturale en abstracte onderzoeken zien. Wat behouden we en wat kiezen we uit om weer te geven? Euridice werkt net op basis van de leemten in het archief. Als een echo daarvan weerklinkt de stem van Thao, die teruggrijpt naar het voorouderlijke gebruik van bepaalde planten en zo de leemten van deze afbeeldingen vult.

Op de tweede verdieping krijgen we een polyfoon fictieverhaal te horen dat vier generaties vrouwen met elkaar verbindt, van de grootmoeder tot de dochter van de kunstenares, intiemer dan de rest van de tentoonstelling. De sfeer van de kamer, met rondom gekleurde vitrages, nodigt uit om naar binnen te treden in persoonlijke relaties met de aarde, herinnering, overdracht en ontworteling. Euridice, die afkomstig is uit Mozambique, laat in die woorden die nauw verwant zijn aan de herinnering aan haar kindertijd ook de intergenerationele stigmata van de Portugese kolonisatie op de lichamen en de natuur weerklinken, evenals de effecten van de onderwerping en sociale vernedering. De stemmen van de vrouwen werpen zich op als een verzet tegen het kolonialisme – een onderneming die intrinsiek is verbonden met het kapitalisme en een mislukking van de beschaving – en bevestigen vandaag opnieuw hun afkomst en hun verbondenheid met de aarde.

In contrast daarmee onderzoekt *Ailes, Serre, Palace (Vleugels, Serre, Paleis)* – een werk dat is opgehangen en bestaat uit tweeënvijftig glazen dakpannen die worden samengehouden door metalen elementen – de relatie tussen het tweedimensionale beeld, de sculptuur en de architectuur. De titel verwijst naar het Crystal Palace dat voor

de eerste keer werd gebouwd in 1851 voor de eerste wereldtentoonstelling in Londen. Hoewel het een weerspiegeling van de nieuwe architecturale hoogstandjes was, bevatte de structuur ervan ook de visie op een nieuwe wereld, zodat we hier de historische impact kunnen onderzoeken die dergelijke evenementen hadden op de weergave van de gekoloniseerde volkeren, de fauna en de flora. De foto's werden in Rennes gemaakt, aan de oevers van de Vilaine. Ze hebben een glazen lijst en verwijzen naar de originele functie van wat in de glasarchitectuur Daylighting werd genoemd: het natuurlijke licht gaat door een ruimte die zowel beschermend als normatief is, balancerend tussen openheid en controle.

Een laatste werk tot slot, *Louise Kuling, Why be born a slave (Louise Kuling_ Waarom als slaaf geboren)*, is een negatief gemaakt naar de buste *La Nègresse* van Jean Baptiste Carpeaux in 1867 en valt op door zijn aanwezigheid en door de link die het legt tussen de twee vorige kamers. Het werk vloeit voort uit de sculptuur *La Nègresse* van Carpeaux, een buste van een slavin die we zien met het lichaam vastgebonden door touwen en ontblote borsten. Er bestaan verschillende kopieën van, sommige met de begeleidende woorden 'Waarom als slaaf geboren'. In de loop van haar onderzoek over het originele werk kon de kunstenares het onderwerp van het werk identificeren, 'Louise Kuling. Geboren in Norfolk, Virginia (Amerika), uit ouders afkomstig uit Congo. Naar Frankrijk gebracht door commandant Louvet.' Het werk is een voortzetting van de reflecties op de leemte in de archieven en de hardnekkigheid van de westelijke projecties op zwarte lichamen.

*Euridice Zaituna Kala en Khanyisile Mbongwa, 'Conversation', *Festina Lente*, ed. La Criée Rennes, 2024.

Euridice Zaituna Kala werd in 1987 in Maputo (Mozambique) geboren en woont en werkt in Maisons-Alfort. Sinds 2022 is ze kunstenaars-lesgeefster aan de École des Beaux-Arts in Nantes en ze is de oprichtster en medeorganisatrice van e.a.s.t. (Ephemeral Archival Station), een in 2017 opgericht laboratorium en platform voor artistieke onderzoeksprojecten.

Ze studeerde af in de experimentele fotografie aan de Market Photo Workshop in Johannesburg (Zuid-Afrika) in 2012 en aan de Asiko School in Maputo (Mozambique) in 2015 en ontving een Villa Vassilieff / ADAGP Fellowship (2019/2020). Ze behaalde de eerste plaats van de Carta Bianca Prize, was ook een finalist van de Paulo Cunha e Silva Prize (2023) en won een onderzoeksresidentie in Villa Albertine in New York (seizoen 2022/2023). In 2023 was ze op residentie in Villa Medici in Rome, waar ze onderzoek deed over de Mozambikaanse kunstenaars Bertina Lopes.

Kala stelde verschillende performances voor, onder andere *Ritual as March as Protest* in het HKW Haus der Kulturen der Welt (2023), *Sea(E)scapes: Listening Session* in Jeu de Paume (2022) en *Toetra* (gebaseerd op de tekst *Je suis l'archive / I Am the Archive*) in het Centre Pompidou (2021). Haar recente solotentoonstellingen omvatten *Daylighting: mais c'est l'eau qui parle* in La Criée (Rennes, FR, (2024)); *En quelques gestes: as if two suns were setting* (2024) in Galerie Anne Barrault, *Sea(E)scapes DNA: Don't (N)ever Ask* (2022) in Galerie Salon H, Parijs en *Je suis l'archive, I the Archive* (2020) in Villa Vassilieff, Parijs.

Kala nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen, zoals *Prémio Paulo Cunha e Silva* in Galeria Municipal do Porto (2023), *Indigo Waves and Other Stories* in SAVVY Contemporary, Berlijn (2023), *Fata Morgana* in Jeu de Paume, Parijs (2022), *This Is Not Africa – Unlearn What You Have Learned* in het ARoS Kunstmuseum, Aarhus (2021), en *Le pouvoir du dedans* in La Galerie, Centre d'Art Contemporain de Noisy-le-Sec (2018). In 2024 werd ze uitgenodigd om deel te nemen aan de tentoonstelling *Passengers in Transit* als deel van de Biënnale van Venetië en was ze te zien op de tentoonstelling *Echos der Bruderländer* in het HKW Haus der Kulturen der Welt in Berlijn.

WERKEN

Lobby – driehoek benedenverdieping

1. *Cartografie under_grounds, revelations*, 2024

Glastransfer, mixed media, gescande beelden, tarwe, metaallijst
121 x 84 x 2 cm

2. *Nuit américaine*, 2024

Glastransfer, metaaltransfer, digitaal beeld, metaallijst
87 x 77 x 39 cm

3. *Squirrel, nuts, plants, fire_ VIII, XI*, 2024

Glastransfers, blauw en groen gekleurd glas, geïriseerde lijsten, koud-emaillering, metaallijsten
Elk 30 x 22 x 2 cm

4. *Architecture, Thin, dreams*, 2024

Glastransfer, blauwgekleurd glas, digitaal beeld, metaallijst
164,5 x 94 x 42 cm

Tempel

5. *Eutrophê: (la vague)*, 2025

Lijsten van geïriseerd metaal, glas- en metaaltransfers, teksten, gravures, zaden, geblazen glas, verf, koudmetallisatie, motorisering
Variabele afmeting

6. *Théâtre: je m'en vais éclaircir la vue, en 3 mouvements*, 2026

Geluidswerk (stem van Thao en bloei).
Natuurgeluid opgenomen in mono, 49 minuten 19 seconden

Eerste verdieping

7. *Squirrel, nuts, plants, fire_ IX, II, VII, V, VI, X* 2024

Glastransfers, blauw en groen gekleurd glas, geïriseerde lijsten, koud-emaillering, metaallijsten
Elk 30 x 22 x 2 cm

8. *The ear of the people, l'oreille du peuple*, 2025

Geblazen glas, veer, planten en oortjes verzameld op de oevers van de Vilaine

9. *Théâtre: je m'en vais éclaircir la vue, en 3 mouvements*, 2026

Geluidswerk (stem van Thao en bloei).
Natuurgeluid opgenomen in mono, 49 minuten 19 seconden.

Tweede verdieping

10. *Le Trou noir – Rituel*, 2025

Geluidswerk, 18 minuten

Tekst geschreven in het Frans, dan vertaald en ingesproken in het Gallo en Réunions Creools

11. *Ailes, Serre, Palace*, 2025

Transfers op glazen dakpannen, structuur van geschilderd metaal

Elke dakpan 24,4 x 15 cm

12. *Louise Kuling_ Why be born a slave*, 2024

Transfer op glas, metaallijst, afbeelding naar de buste La Nègresse van Jean-Baptiste Carpeaux (1867)

40 x 30 x 15 cm

Alle werken, met uitzondering van de geluidswerken, zijn Courtesy of the artist en galerie anne barrault.

De werken 3, 5, 7, 8, 10, 11, zijn een productie van La Criée centre d'art contemporain, galerie anne barrault (Parijs) en Studio LAKALA.

De werken 1, 2, 4, 12 zijn producties van galerie anne barrault (Parijs) en Studio LAKALA

PUBLIEK PROGRAMMA

NOCTURNES

19.03.26, 18:00-22:00

Met twee activiteiten neemt La Loge deel aan een van de Nocturnes georganiseerd door Brussels Museums.

Rondleiding in gebarentaal

19 uur

We bieden een rondleiding in LSFb aan (Frans-Belgische gebarentaal) om de tentoonstelling van Euridice Zaituna Kala te ontdekken.

Eetbaar landschap door Aline Gérard

Doorlopend

In het verlengde van de tentoonstelling en de reflecties rond oude zaden en het gebruik ervan stelt scenografe-chef Aline Girard een eetbaar landschap voor en een nooit geziene proeverij van vergeten of verwaarloosde groenten. Droge en gekiemde zaden, gedroogde bloemen en verse seizoensbloemen vormen een picturale compositie en een ongewone culinaire reis.

Praktische informatie

Alle details over de Nocturnes staan op de website van Brussels Museums. De activiteiten zijn gratis en het team staat de hele avond ter beschikking tijdens de tentoonstelling.

BANAD: Focus Architectuur

21-22.03.26

La Loge neemt deel aan het BANAD Festival met rondleidingen over de geschiedenis en de architectuur van het gebouw. BANAD Festival nodigt u uit om bijzondere locaties te ontdekken die de architectuur uit de art nouveau en art deco van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de schijnwerper zetten.

Praktische informatie

Zaterdag 21 en zondag 22 maart

Rondleidingen in drie talen (NL, FR, EN) van 10 tot 18 uur

Enkel na reservatie via explore.brussels

Through the eyes of Laura Herman

26.03.26, 18:30

Een subjectieve rondleiding in het gezelschap van de curatrice, Laura Herman, nodigt u uit om de tentoonstelling op een andere manier te bekijken, verrijkt met het parcours en de referenties van onze gaste.

[9]

Biografie

Laura Herman is een curatrice en schrijfster die in haar werk feministische en door solidariteit gedreven methodologieën op de intersectie van hedendaagse kunst, film, architectuur en kritische pedagogiek onderzoekt. Ze is artistiek mededirectrice van NW, Open Huis voor Hedendaagse Kunst en Film in Aalst, en coördinatrice van het programma Curatorial Studies aan het KASK & Conservatorium (HOGENT). Herman cureerde onder meer *The New Sanctuary* (Jeu de Paume, CAPC, Museo Amparo) en tentoonstellingen en publieke programma's in La Loge, Extra City Kunsthal, Bozar, Z33, Marres, Hessel Museum en Storefront for Art and Architecture. In 2022 behaalde ze de Prijs voor de Jonge Kunstkritiek voor haar essay over Camille Henrot en het moederschap. Ze werkt als auteur en redacteur mee aan verschillende publicaties, met teksten die verschenen in *Mousse*, *Frieze*, *Spike Art Quarterly* en *rekto:verso*. Ze is voorzitter van Contour Biënnale, bestuurslid van Auguste Orts, lid van de adviesraad van Kunsthal Mechelen, lid van de aankoopcommissie van de kunstcollectie van de Vlaamse overheid en lid van de Commissie Filmlab van het VAF. Ze behaalde een MA aan het CCS, Bard College, New York (2016) en aan de Universiteit Gent (2010).

Praktische informatie

Taal: Engels

Gratis, reserveren is aanbevolen: info@la-loge.be

[UN]Perceptible Frequencies door Euridice Zaituna Kala

22 & 25.04.26

Met de medewerking van de kunstenaar en performer Castélie Yalombo presenteert Euridice Zaituna Kala een activering van het werk *[UN]Perceptible Frequencies, A medley Trou Noir (2025) and Composition in III parts (2026)*, te zien in de tentoonstelling Daylighting: maar het is het water dat spreekt / mais c'est l'eau qui parle.

[UN]Perceptible Frequencies is een performance in twee delen die vorm krijgt vanuit twee overdrachtsverhalen. Het eerste deel, getiteld *Le trou Noir (2025)* (Het zwarte gat) is een polyfoon fictieverhaal dat vier generaties vrouwen met elkaar verbindt, van de grootmoeder tot de dochter van de kunstenaar, intiemer dan de rest van de tentoonstelling. De sfeer van de kamer, met rondom gekleurde vitrages, nodigt uit om naar binnen te treden in persoonlijke relaties met de aarde, herinnering, overdracht en ontworteling. Euridice, die afkomstig is uit Mozambique, laat in die woorden die nauw verwant zijn aan de herinnering aan haar kindertijd ook de intergenerationele stigmata van de Portugese kolonisatie op de lichamen en de natuur weerklinken, evenals de effecten van de onderwerping en so-ciale vernedering. De stemmen van de vrouwen werpen zich op als een verzet tegen het kolonialisme – een onderneming die intrinsiek is verbonden met het kapitalisme en een mislukking van de beschaving – en bevestigen vandaag opnieuw hun afkomst en hun verbondenheid met de

aarde. Het tweede verhaal is *Composition en III parties* (Compositie in III delen). Het brengt, in een moment van beleving, de wereld van de tuin samen met de stem van Thao Ngo, een boomkweekster die zich inzet voor de introductie van inheemse soorten die aangepast zijn aan hun oorspronkelijke bodems.

Dit werk maakt handelingen zichtbaar die ingebed zijn in onzichtbare contexten die ons beïnvloeden, maar waarvan de verre realiteiten ons vaak ontgaan. [UN] Perceptible Frequencies nodigt ons uit om te kiezen, te onderscheiden en in de mist de klanken te vinden die een dialoog mogelijk maken met deze planeet die wij bewonen, maar die nog steeds deels onbekend blijft.

Praktische informatie

Woensdag 22 april, 17:30–20:30, opening van de tentoonstelling vanaf 17:00

Zaterdag 25 april, 14:00–17:00, opening van de tentoonstelling vanaf 13:00

Doorlopende performance

Taal: Engels

Gratis toegang

LAB Loge - Kinderprogramma

Bezoek La Loge samen met uw kinderen! Aan het onthaal is een activiteitenkit beschikbaar.

Praktische informatie

Gratis kit, beschikbaar voor kinderen van 6 tot 12 jaar

Talen: Engels, Frans, Nederlands

Raadpleeg onze website voor details over de komende evenementen

www.la-loge.be

Bedankingen

Daylighting: maar het is het water dat spreekt / mais c'est l'eau qui parle was enkel mogelijk dankzij de nauwe samenwerking met kunstenaars Euridice Zaituna Kala.

De tentoonstelling is een co-productie met La Criée contemporary art centre in Rennes. La Loge wil graag directrice Sophie Kaplan en het team bedanken voor hun hulp en ondersteuning in de technische organisatie. Ook dank aan Galerie Anne Barrault in Parijs en directrice Anne Barrault.

De technische uitvoering van het programma is mogelijk gemaakt door de deskundige en toegewijde inspanningen van Doris Hardeman, Rémie Vanderhaegen, Daya Halle, en Léonor Gomez en de technische expertise van Ludo Engels. Het curatorenteam dankt ook Carla Robin van harte voor de hulp bij de voorbereiding en Houda Ben Azzouz en het vrijwilligersteam. Ook dank aan alle deelnemers van het publieke programma, Laura Herman, Nigel Delhasse (voor de rondleiding in gebarentaal), Aline Girard en alle personen die we nog tot het einde van de tentoonstelling zullen bekendmaken.

De bar tijdens de vernissage en de publieke evenementen wordt ondersteund door Vedett.

Het team van La Loge

Onthaal

Ina Ciumakova, Valery Drapeau, Inès Guffroy, Manon Laverdure, Thibaud Leplat, Shankar Lestréhan, Harmonie Tack.

Kantoor

Antoinette Jattiot (Curatrice et communicatieverantwoordelijke)
Houda Ben Azzouz (Stagiaire)
Wim Waelput (Directeur en curator)

Externe medewerkers

Antoine Begon & Boy Vereecken (grafische vormgeving en visuele identiteit)
BLURBS, Martine Wezenbeek (Vertalingen en nalezingen)
Ludo Engels (audiovisuele techniek)
Léonor Gomez, Rémie Vanderhaegen, Doris Hardeman (Productie)
Lisa Man (Coördinatrice Lab Loge)
Billy Miquel (documentatie evenementen)
Armand Morin – Showing the Show (videodocumentatie)
Lola Pertsowsky (fotografie - tentoonstelling)

Openingsuren

Van donderdag tot zondag
13:00 - 18:00

Gratis toegang.

Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen www.la-loge.be

La Loge is een vereniging zonder winstoogmerk. La Loge wordt gesteund door de Vlaamse Overheid, de Franse gemeenschap (FWB), de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en First Sight, een gemeenschap van geëngageerde individuen en organisaties. La Loge krijgt verder steun van de gemeente Elsene, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, COCOF, en de Nationale Loterij. La Loge is lid van 50° NORD-3° EST en Brussels Museums.

La Loge

Kluisstraat 86 - rue de l'Ermitage
1050 Bruxelles
+32(0)2 644 42 48
info@la-loge.be
www.la-loge.be

